

Polska Izba Firm Szkoleniowych
03-921 Warszawa, ul. Londyńska 19 lok. 1
NIP 113-25-33-194 REGON 140042435
KRS 0000226497 Sąd Rejonowy dla M. ST. Wa-a, XII W.G.
Konto: Bank Pekao S.A O/Warszawa ul. Krucza 6/14
19 1240 5992 1111 0000 4773 9947
Tel. (22) 616 27 63, tel./fax: (22) 616 27 64
www.pifs.org.pl e-mail: biuro@pifs.org.pl

Warszawa, dnia 11 maja 2012 r.

PIFS.07-53/12

Sz. P. Dyrektor Ewa Konikowska - Kruk
Departament Kształcenia
Zawodowego i Ustawicznego
Ministerstwo Edukacji Narodowej
al. Jana Christiana Szucha 25
00-918 Warszawa

W imieniu członków Polskiej Izby Firm Szkoleniowych zwracam się z uprzejmą prośbą do Ministerstwa Edukacji Narodowej o wyjaśnienie wątpliwości dotyczących zakładania i prowadzenia niepublicznych placówek, związanych szczególnie z Ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2011 r. Nr 205, poz. 1206) oraz Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 stycznia 2012 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych (Dz. U. z 2012 r., poz. 186).

Definicja „wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych”.

Zgodnie z art. 1. pkt. 1) i art. 22. Ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2011 r. Nr 205, poz. 1206) z dniem 1 września 2012 r. nowe brzmienie otrzyma art. 2 pkt. 3a. Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, który definiuje cele placówek, jako „umożliwiające uzyskanie i uzupełnienie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych”. Wątpliwości członków PIFS budzi definicja „wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych”.

W opinii PIFS możliwym i zasadnym jest stosowanie również dla celów edukacyjnych definicji, która stosowana jest przez organy skarbowe do celów podatkowych, zawartej w Artykule 44. Rozporządzenia Wykonawczego Rady (UE)

Nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 77 z 23.3.2011 r.).

Zgodnie z tą definicją kształcenie zawodowe obejmuje „nauczanie pozostające w bezpośrednim związku z branżą lub zawodem” oraz „nauczanie mające na celu uzyskanie lub uaktualnienie wiedzy do celów zawodowych” z zastrzeżeniem, że „czas trwania kursu w zakresie kształcenia zawodowego bądź przekwalifikowania nie ma znaczenia”. Takie rozumienie kształcenia zawodowego zapewnia zgodność działania placówek systemu oświaty z wymogami Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty oraz z wymogami prawa podatkowego, w szczególności art. 43. ust. 1. pkt. 26. lit. a) Ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tj. Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054) oraz art. 132. ust. 1. i) Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 347 z 11.12.2006 r.

Prosimy o powiedzenie, czy można definiować uzyskanie i uzupełnienie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych jako każde kształcenie ustawiczne obejmujące nauczanie pozostające w bezpośrednim związku z branżą lub zawodem lub nauczanie mające na celu uzyskanie lub uaktualnienie wiedzy do celów zawodowych, przy czym czas trwania kształcenia nie ma znaczenia.

Czas trwania kursu.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 stycznia 2012 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych w §. 3. pkt. 5) wprowadza nową formę kształcenia ustawicznego: „kurs”. Jest to forma, którą zapewne będzie wybierać wielu członków PIFS (prowadzących niepubliczne placówki systemu oświaty) realizując usługi edukacyjne umożliwiające uzyskanie lub uzupełnienie wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji zawodowych. Oferta edukacyjna członków PIFS jest bardzo różnorodna, będąc efektem praw rynku i konieczności dostosowania do wymogów klientów. Wśród tej oferty wiele jest też form krótkich, nawet kilkugodzinnych. Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty nigdzie nie nakłada jakichkolwiek ograniczeń czasowych kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych. Zatem jak należy interpretować postanowienia § 20. ust. 3. i 4. dla form krótkich? Przykładowo: jak zrealizować kurs czterogodzinny kurs (stacjonarny) przez trzy dni w tygodniu?

Definicje form „stacjonarnej” i „zaocznej”.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 stycznia 2012 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych w §. 20. posługuje się określeniem „forma stacjonarna” oraz „forma zaoczna”. Niestety, zarówno w Rozporządzeniu, jak i Ustawie będącej jego umocowaniem brak definicji tych pojęć. Rozporządzenie nakłada jednak precyzyjne wymagania (czasowe) dotyczące tych form. Zwracamy się z prośbą o wyjaśnienie czym są formy „stacjonarna” i „zaoczna” dla kształcenia ustawicznego, szczególnie dla form krótkich.

Wymogi dla osób niepełnosprawnych.

Zgodnie z §. 19. ust. 2. w zw. z §. 19. ust. 1 pkt. 4) Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 stycznia 2012 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych podmioty organizujące kursy, o których mowa w §. 3. pkt. 5) Rozporządzenia, zobowiązane są zapewnić „warunki organizacyjne i techniczne umożliwiające udział w kształceniu osobom niepełnosprawnym”. Prosimy o wyjaśnienie czy zapewnienie takich warunków jest obligatoryjne także wówczas, gdy z góry wiadomym jest, że w kursie nie będą brały udziału osoby niepełnosprawne.

Wymogi dotyczące programu nauczania.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 stycznia 2012 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych w §. 22. bardzo dokładnie określa wymagania dla programu nauczania. W opinii członków PIFS wymogi tam stawiane są zbyt rygorystyczne i nieadekwatne dla – wspomnianych już – krótkich kursów. Prosimy o wyjaśnienie, czy określenie wszystkich elementów wymaganych Rozporządzeniem jest zawsze bezwzględnie wymagane, czy też – w uzasadnionych przypadkach – można niektóre elementy pomijać, z adnotacją „nie dotyczy”?

Krótki okres przejściowy.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 stycznia 2012 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych w §. 35. dopuszcza prowadzenie kształcenia ustawicznego zgodnie z obecnym stanem prawnym nie dłużej niż do 31 grudnia 2012 r. PIFS pragnie zwrócić uwagę na formy kształcenia które rozpoczęły (rozpoczną) się przed 1 września 2012 r. (a więc w obecnym stanie prawnym), a zakończą się po 31 grudnia 2012 r. (a więc po okresie przejściowym).

Prosimy o wyjaśnienie jak prawidłowo prowadzić dokumentację dla takich form? Zwracamy przy tym uwagę, iż część takich form jest finansowana ze środków publicznych (EFS i inne), gdzie prowadzona dokumentacja (np. zaświadczenia) podlega zatwierdzeniu przez instytucję dysponującą środkami przed rozpoczęciem projektu?

Dokumentacja kompetencji.

Dotychczas obowiązujące Rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki z dnia 3 lutego 2006 r. w sprawie uzyskiwania i uzupełniania przez osoby dorosłe wiedzy ogólnej, umiejętności i kwalifikacji zawodowych w formach pozaszkolnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 31, poz. 216) przewidywało jako formy kształcenia między innymi „kurs” i „seminarium”. Po ukończeniu tych form uczestnik otrzymywał zaświadczenie zawierające spis przeprowadzonych zajęć edukacyjnych wraz wymiarem godzin, a dla kursu, po zdaniu egzaminu, także zaświadczenie potwierdzające posiadanie kwalifikacji zawodowych.

Załącznik nr 5 do Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 stycznia 2012 r. określa nowy wzór zaświadczenia o ukończeniu kursu. Brak w nim miejsca na określenie przeprowadzonych zajęć czy nabytych kompetencji lub umiejętności. W ocenie PIFS znacznie obniża to wartość takiego dokumentu, zwłaszcza w kontekście Krajowej Ramy Kwalifikacji.

Prosimy o wyjaśnienie jak placówki kształcenia ustawicznego mogą potwierdzać otrzymane przez uczestników kursów kwalifikacje, kompetencje i umiejętności.

Wymogi JST dotyczące zakładania placówek.

Wielu członków PIFS sygnalizuje, że jednostki samorządu terytorialnego wymagają, jako załącznik do zgłoszenia, o którym mowa w Art. 82. ust. 2. Ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, opinii komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej i państwowego powiatowego inspektora sanitarnego. Jako podstawę takiego żądania wskazują Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad i warunków udzielania i cofania zezwolenia na założenie szkoły lub placówki publicznej przez osobę prawną lub osobę fizyczną (Dz. U. z 2004 r. Nr 46, poz. 438). W tym Rozporządzeniu w § 3. ust. 2. pkt. 4) jest wymóg, aby do wniosku o udzielenie zezwolenia dołączyć „opinie właściwego miejscowo komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej i państwowego powiatowego inspektora sanitarnego o warunkach bezpieczeństwa i higieny w budynku, w którym będzie się mieścić szkoła lub placówka publiczna, i najbliższym jego otoczeniu”. Lecz

wspomniany § 3. ust. 2. dotyczy placówek publicznych, natomiast wymóg ten jest stosowany także do placówek niepublicznych. Ustawa o systemie oświaty bardzo wyraźnie rozróżnia placówki publiczne od niepublicznych (Art. 5. ust 1. „Szkoła i placówka może być szkołą i placówką publiczną albo niepubliczną”).

Zasady dotyczące placówek niepublicznych reguluje Rozdział ósmy (a nie piąty) Ustawy, gdzie w art. 82. ust. 2. pkt. 3) znajdziemy zapis, że zgłoszenie powinno zawierać między innymi „wskazanie miejsca prowadzenia szkoły lub placówki oraz informację o warunkach lokalowych zapewniających (...)”.

Zwracamy się z prośbą o stanowisko MEN, czy jednostki samorządu terytorialnego mają prawo przy rejestracji placówek niepublicznych żądać opinii komendanta powiatowego (miejskiego) PSP i państwowego powiatowego inspektora sanitarnego?

Z góry dziękując za udzielenie odpowiedzi na powyższe pytania pozostaję również do dyspozycji w sprawie spotkania osobistego i omówienia przedmiotowych problemów.

Wiceprezes
Polskiej Izby Firm Szkoleniowych

Tomasz Koproń